

Το παγόβουνο είναι μπροστά μας

ΑΡΧΕΙΟ ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ 28.08.2011

Η εμπλοκή με το νέο πακέτο βοήθειας προς την Ελλάδα, που δημιουργήθηκε με αφορμή την ειδική συμφωνία που ο κ. Βενιζέλος σύναψε με τη Φινλανδία, έχει ως επακόλουθο την καθυστέρηση της συμφωνίας για νέο πακέτο διάσωσης προς την Ελλάδα. Αντί λοιπόν να εγκριθεί το νέο πακέτο μέσα στον Σεπτέμβριο, το καλύτερο που μπορεί να ελπίζουμε είναι η εκταμίευση της έκτης δόσης από το υπάρχον πακέτο των 110 δισ. πριν αναγκαστούμε να κηρύξουμε στάση πληρωμών. Κλασική διαπραγμάτευση Βενιζέλου: Ας λύσουμε το σημερινό πρόβλημα και αύριο έχει ο Θεός. Κάπως έτσι «έλυσε» και το πρόβλημα του Ταμείου της ΔΕΗ ως υπουργός Ανάπτυξης πριν από μία δεκαετία, δίνοντάς του λευκή επιταγή που καλύπτει διά νόμου όποια ελλείμματα προκύψουν. Αποτέλεσμα; Το κράτος (οι φορολογούμενοι δηλαδή) εισέπραξε 300 εκατομμύρια ευρώ από τη μετοχοποίηση της ΔΕΗ και έκτοτε πλήρωσε 6 δισ. στο Ταμείο της ΔΕΗ. Και συνεχίζει να πληρώνει. Αν πράγματι ο κ. Βενιζέλος έχει «πιθανότητα θυσιάσει οποιαδήποτε πολιτική του προοπτική», όπως ο ίδιος ανησυχεί, δεν είναι λόγω του πολιτικού κόστους όσων καλείται να εφαρμόσει αλλά λόγω της επιπολαιότητας με την οποία προσπαθεί να αποφύγει την εφαρμογή τους.

Η ειδική συμφωνία με τη Φινλανδία άνοιξε τον ασκό του Αιόλου δημιουργώντας προηγούμενο για την παροχή εγγυήσεων και προς άλλες χώρες-μέλη. Προφανώς μια συμφωνία που διασφαλίζει έναν δανειστή με τα χρήματα των υπολοίπων δεν είναι αποδεκτή. Από την άλλη πλευρά, η παροχή εγγυήσεων προς όλες τις χώρες δεν διασφαλίζει κανέναν, καθώς θα πρέπει οι ίδιες χώρες να εξασφαλίσουν τη χρηματοδότηση εφόσον η Ελλάδα δεν διαθέτει ίδιους πόρους σε ρευστό. Αντιλαμβανόμενοι αυτό το γεγονός, οι εταίροι μας στην Ευρωζώνη συζητούν τώρα το ενδεχόμενο να διεκδικήσουν ως εμπράγματα εγγυήσεις τα περιουσιακά στοιχεία υπό ιδιωτικοποίηση. Η διεκδίκηση εγγυήσεων εκ μέρους των χωρών-μελών για τη συμμετοχή τους στο δεύτερο πακέτο στήριξης δείχνει την απροθυμία τους να εκθέσουν τους φορολογούμενους της χώρας τους σε περαιτέρω ρίσκο δανεισμού προς την Ελλάδα. Η αβεβαιότητα για τον τρόπο επίλυσης της εμπλοκής έχει αυξήσει το spread των ελληνικών ομολόγων σε νέο ύψος ρεκόρ, με το διετές spread να αγγίζει τις 4.000 μονάδες βάσης (40 ποσοστιαίες μονάδες) πάνω από το αντίστοιχο γερμανικό.

Σε αυτές τις συνθήκες, η κυβέρνηση έχει κάθε συμφέρον να πετύχει ή και να ξεπεράσει τους στόχους του μεσοπρόθεσμου προγράμματος που ψήφισε στα τέλη Ιουνίου. Όμως οι ρυθμοί με τους οποίους κινείται δεν θυμίζουν με τίποτα κυβέρνηση που τελεί σε καθεστώς χρεοκοπίας εν αναστολή. Το γεγονός ότι οι πρωτογενείς δαπάνες, αντί να συγκρατηθούν, αυξάνονται φέτος σε σχέση με πέρυσι δεν μοιάζει να την προβληματίζει ιδιαίτερα. Η κυβέρνηση επικαλείται τη βαθύτερη από την αναμενόμενη ύφεση για να δικαιολογήσει την υπέρβαση του στόχου για το έλλειμμα. Η ύφεση όμως δεν εξηγεί γιατί οι δαπάνες αποκλίνουν αντί να συγκλίνουν στον στόχο. Γι' αυτό και η τρόικα προφανώς θα ζητήσει άμεση περικοπή των δαπανών ως προϋπόθεση για την εκταμίευση της επόμενης δόσης. Ο κυριότερος λόγος για την υπέρβαση των δαπανών είναι ότι η κυβέρνηση αποφεύγει τις αποφασιστικές

παρεμβάσεις και παραμένει δέσμια της κρατικίστικης αντίληψης που μας οδήγησε στην κρίση. Βαθαίνει την ύφεση καθυστερώντας πληρωμές και φορολογώντας υπέρμετρα τον ιδιωτικό τομέα, την κινητήριο δύναμη της οικονομίας. Το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πρόγραμμα που εγκρίθηκε τον Ιούνιο περιλαμβάνει παράξ νέων φόρων και χλιοειπωμένες προθέσεις, όπως η πάταξη της φοροδιαφυγής, αποδεικνύοντας έτσι ότι ο στόχος της κυβέρνησης δεν είναι η ριζική αναδιάρθρωση της ελληνικής οικονομίας αλλά η εξασφάλιση δανεικών για να συνεχιστεί η κρατική σπατάλη χωρίς να πληγεί καίρια το κομματικό-συνδικαλιστικό κατεστημένο. Τα «σκληρά» μέτρα του Μεσοπρόθεσμου δεν μοιάζουν να εφαρμόζονται. Μερικά πρόσφατα παραδείγματα: Παρά τη δέσμευση να καταργήσει κρατικούς οργανισμούς, η κυβέρνηση αποφάσισε να διατηρήσει ως αυτοτελή εβδομήντα νομικά πρόσωπα που υπάγονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, επικαλούμενη την «ιδιαίτερη προσφορά» τους. Η ΕΡΤ αναδιοργανώθηκε χωρίς να απολυθεί ούτε ένας υπεράριθμος. Το ίδιο συμβαίνει με τον ΟΣΕ, όπου οι υπεράριθμοι μετατάσσονται σε άλλες κρατικές υπηρεσίες. Η ενιαία αρχή πληρωμών, που έπρεπε να λειτουργεί από πέρυσι τον Δεκέμβριο, δεν έχει ακόμα συσταθεί και το ενιαίο μισθολόγιο αναβάλλεται από μήνα σε μήνα. Δεν έχει γίνει ούτε μία ιδιωτικοποίηση από την αρχή της θητείας της κυβέρνησης. Αντίθετα, παρά τις δεσμεύσεις του Μεσοπρόθεσμου, η κυβέρνηση κάνει πίσω στην ιδιωτικοποίηση του ΟΠΑΠ, τα κέρδη του οποίου ροκανίζουν διάφοροι κρατικοδίαιτοι. Και παρά τις αξιέπαινες προσπάθειες του κ. Ραγκούση για απελευθέρωση στα ταξί, τα περισσότερα επαγγέλματα παραμένουν ερμητικά κλειστά.

Οι εταίροι μας στην Ε.Ε. και το ΔΝΤ θα συνεχίσουν τις προσπάθειές τους να μας διασώσουν μόνο αν θέλουμε να σωθούμε. Το διακύβευμα είναι το μέλλον της χώρας: Διάσωση ή χρεοκοπία, έξοδος από την Ευρωζώνη και επιβίωση ενός διεφθαρμένου και διαπλεκόμενου συστήματος εξουσίας. Όσο η περιφέρεια της Ευρωζώνης σταθεροποιείται και οι τράπεζες της Ε.Ε. θωρακίζονται με νέα κεφάλαια τόσο αυξάνεται η πιθανότητα να εγκαταλειφθούμε στην τύχη μας. Ο χρόνος πιέζει αφόρητα διότι το απόθεμα υπομονής των εταίρων μας έχει εξαντληθεί. Αυτή είναι η ύστατη ευκαιρία για άμεση συρρίκνωση του κράτους και των παρεμβάσεων του στην οικονομία ώστε να αποφύγουμε τη σύγκρουση με το παγόβουνο που βρίσκεται μπροστά μας.

* Η κ. Μιράντα Ξαφά είναι σύμβουλος επενδύσεων στην IJ Partners και ιδρυτικό μέλος της Δράσης.